

да си вземешъ жито — ти си на кривъ пжтъ. Ако искате да влѣзете въ правия пжтъ, опретнете се на работа и разчитайте на себе си. За тази целъ вие трѣбва да разглеждате живота като нѣщо цѣло. Човѣкъ трѣбва да намѣри мѣстото си въ цѣлото, тамъ да свърши работата си и да не прѣчи на работата, която вършатъ другитѣ органи на живота. Единъ листъ отъ нѣкое дърво не трѣбва да се мѣси въ работата на другитѣ листа. Всѣки листъ отъ дървото има своя опредѣлена работа и опредѣлено мѣсто. Привидно всички листа вършатъ една и сжща функция, но въ сжщностъ не е така. Въ природата еднообразие не сжществува. Когато животътъ става еднообразенъ, това показва, че хората едни други се мѣсятъ въ работитѣ си. Запримѣрь, нѣкой пита, защо Богъ е създалъ мравята? Защо е създалъ вола съ роги на главата и съ копита на краката? Жената се запитва, защо е създадена жена. Мжжътъ се запитва, защо е създаденъ мжжъ. Споредъ мене, женитѣ и досега още не знаятъ, дали сж жени; и мжжетѣ не знаятъ, дали сж мжже. Да мислятъ, че сж мжже, или че сж жени, е едно нѣщо, а да знаятъ съ положителностъ това, е друго нѣщо. Жената е недоволна отъ положението си; тя е недоволна, че е създадена жена. Мощно нѣщо е жената! Трѣбва ли да бжде недоволна отъ положението си? Жената е образъ на Божията Любовь. Ако не носи този образъ въ себе си, никаква жена не е тя. Тази жена не може да разбере живота. Казвате: Нѣма какво да се разбира живота. Животътъ е борба.— Не, никаква борба не е животътъ. И нѣма защо човѣкъ да се бори въ живота. Ако рече да се бори, колкото силенъ да е, пакъ ще се намѣри нѣкой по-силенъ отъ него, който ще го повали на земята. Досега не се е срещналъ въ историята на човѣчеството нито